

Opletten en kennis verzamelen in Engeland

Meer begrip van wetenschap en management op golfbaan

Alweer enige jaren geleden bezocht Frank Bielders de BTME te Harrogate met een georganiseerde reis. In het programma was ook een bezoek opgenomen aan het STRI te Bingley. De begeleider vertelde toen dat het STRI ook meerdaagse cursussen geeft. Dát bleef bij Frank Bielders in zijn achterhoofd hangen. Hij gaf zich op voor 'Understanding the Science and Management of your Golf Course' en doet voor vakblad Greenkeeper exclusief verslag van deze cursus.

Auteur: Frank Bielders

De overtocht op de Princess of Norway van DFDS Seaways was omstuimig. Nervositeit maakt zich meester van me wanneer in de haven van Newcastle de boegdeuren open gaan: ik moet links rijden, rechts inhalen, de rotonde nemen met de klok mee en vooral naar de goede kant kijken op kruispunten. En tussendoor moet ik me oriënteren op de route naar Bingley en vooral de weg niet kwijtraken. Waaraan ben ik begonnen? Na een goede nachtrust staan daar bij het STRI voor mij vier dagen in het teken van de cursus 'Understanding the Science and Management of your Golf Course'. Oorspronkelijk duurde deze cursus vijf dagen. De laatste cursusdag met als

hoofdthema ecologie was erg populair. Daarvoor wordt momenteel een aparte vierdaagse cursus georganiseerd.

Back to basics: gras!

Tijdens het kennismakingsrondje blijkt dat ik in goed gezelschap verkeer. Zo zijn er onder meer de drie deputies van Carnoustie, de Course Manager van Royal St. Georges en vertegenwoordigers van DLF en Syngenta. Onze eerste dag staat in het teken van grassen.

Na een introductie door Mark Ferguson gaan we *back to basics*, grasseterminatie dus. Vervolgens krijgen we een presentatie over grassen. Daarin

komen onder meer de volgende thema's aan bod: de geschiedenis van het STRI, welke soorten en rassen waar te gebruiken en de nieuwe ontwikkelingen. Onze lunches zullen steeds in het restaurant van de St. Ives Golf Club zijn. Spijkerbroeken en dergelijke zijn daar uit den boze. Lang leve de traditie! Tijdens de eerste lunch luister ik naar een discussie over de greens van de onlangs geopende Castle Course, onderdeel van St. Andrews. Door de extreme ondultaties in de greens zou een vier of vijf put eerder regel dan uitzondering zijn. Men suggereert dan ook dat men een jaar na opening de greens gaat reshapen!

Vilt op St. Ives

Na de lunch bezoeken we de *trialgrounds* (proefvelden) van het STRI. De head groundsman Ian Anderson geeft ons uitleg over het dagelijks onderhoud dat hier plaatsvindt. Dat staat natuurlijk in relatie met het onderzoek en de testen die hier plaatsvinden. Hij toont ons ook de machines die de betreding van de zode simuleren. We bezichtigen diverse trials en krijgen er toelichting bij. Bij de struisgrassen springen de 'plots' met Velvet bent grass er uit. Door de dichtheid van de zode, de kleur en de uniformiteit vormen ze absoluut een plaatje. Toch volgt er enige teleurstelling. Als je erover loopt, blijven je voetafdrukken zichtbaar en kun je het vilt als het ware voelen! We eindigen de dag met een wandeling over de golfbaan van de St. Ives Golf Club, oorspronkelijk een *municipal club*, maar thans gepri vatiseerd. Sinds geruime tijd is er een ledentekort en dat weerspiegelt zich in het baanonderhoud. Viltbestrijding staat op een laag pitje en dat was dan ook aan de steekproeven te zien.

Materiaalgebruik

De tweede cursusdag staat in het teken van greenconstructie en beregening. 's Ochtends

maken we kennis met dr. Christian Spring. Hij schotelt ons een uitgebreide presentatie voor die gaat over 'material selection for base and root-zone layers'. Als eerste komt het onderzoek naar *particle migration* ter sprake. Hij legt de gevolgde werkwijze uit en geeft een uitgebreide analyse van de onderzoeksresultaten. Kortweg gaat het om de 'bindingsfactor'. Deze factor geeft de uitspoelingsgevoeligheid van de fijnere delen in de wortelzone aan in relatie tot het gebruikte gravel daaronder. Bij het gebruik van verkeerde materialen kunnen deze fijnere deeltjes uitspoelen in de gravelzone en daarmee de afvoer van overtollig water blokkeren. Zijn advies: "Laat bij aanleg van USGA-greens met of zonder intermediate layer het materiaal dat je gebruikt testen op hun geschiktheid." Bij de presentatie van andere onderzoeksresultaten komt ook het gebruik van gemalen glas ter sprake. Maar verwacht hierover van het STRI geen lovende kritieken.

Beregening

Tijdens de lunch word ik door iemand al na enkele seconden geïnterrumped met de woorden "So you're the Dutch Guy". Het blijkt Adrian Mortram te zijn. Hij werkt als *irrigation*

"Vijf jaar lang jaarlijks minimaal 10 CPD-punten verzamelen om uiteindelijk het CPD-diploma te kunnen ontvangen"

designer bij Robin Hume Associates en fungeert tevens als consultant voor het STRI. Adrian is een echte 'Willy Wortel'. Dankzij zijn persoonlijkheid en bevoegenheid is zijn gevarieerde presentatie indrukwekkend en zeer aanstekelijk. Zijn lezing eindigt met een aantal foto's. Daaruit blijkt dat vele banen hun bestaande beregeningsinstallatie niet op orde hebben en/of niet optimaal gebruiken. Laat in de middag eindigen we op de *trialgrounds*, waar het STRI diverse sprinklers demonstreert.

Bemesting

De volgende cursusdag staat in het teken van voeding, oftewel bemesting. Aan dit cursusonderdeel verleent David Lawson, werkzaam als *soil*

Een STRI-medewerker simuleert machinaal de betreding op enkele plots.

chemist bij het STRI, zijn medewerking. Na een korte behandeling van de basisbeginselen volgt in een Schots accent al snel een stortvloed van informatie over onderzoeksresultaten van diverse trials. Het gaat om trials waarbij men experimenteert met onder meer de hoeveelheden stikstof, verschillende stikstofvormen en verschillende wortelzones, allemaal in relatie tot de invloed die dit heeft op de grassamenstelling van de plots. Het gaat hierbij hoofdzakelijk om de verschuivingen tussen het aandeel roodzwenk-, struis- en straatgras. Bij het Floratine-programma stond David Lawson wat langer stil. Hij vertelde over zijn ontmoeting met vertegenwoordigers van Floratine en de verhitte discussie die daarop plaatsvond. Nu moet u weten dat David Lawson zeer sceptisch is over Floratine. Hij verzocht hen het wetenschappelijke bewijs te leveren om de werking ervan te funderen. De faciliteiten van het STRI werden zelfs aangeboden om een onafhankelijk onderzoek te doen. Hij zou nog bericht krijgen van de heren uit de VS, maar heeft sedertdien niets meer van ze vernomen. De gepeperde quote van David Lawson met betrekking tot Floratine is: "You are actually poisoning your turf."

Strooibeeld

Tijdens een kort bezoekje op deze derde cursusdag aan de *trialgrounds* geeft Ian Anderson een korte demo over zijn omgang met meststoffen. Ik vond zijn werkwijze met de schotelstrooier/hopper erg opvallend. Anderson stelt hem in op

Zicht op *trialgrounds* van het STRI te Bingley.

Clubhuis en hotel van Rockliffe Hall. Frank Bielders vervolgde zijn studiereis met een bezoek aan deze prestigieuze golfbaan. Daar werkt zijn oud-collega en goede vriend Ron Brock, die vele jaren als monteur bij Jean Heybroek en op golfbaan Almeerderhout werkte.

50 procent van zijn geplande gift en loopt zijn eerste baantje af. En dan komt het! Vervolgens loopt hij over precies dezelfde baan terug om hiermee op 100 procent van de geplande gift te komen. Waarom? Ian vindt het strooibeeld van de schotelstrooier niet uniform. Volgens hem zit er verschil in de linker- en rechterhelft van het strooibeeld. Vandaar!

“Floratine.... ? You are actually poisoning your turf”

Ziekten en plagen

De bij velen al bekende dr. Ruth Mann neemt ons deze laatste cursusdag mee in de wereld van de ziekten en plagen. De ochtend begint met een presentatie over wetgeving over gewasbeschermingsmiddelen. Hoewel de presentatie zich puur richt op de Britse wetgeving, komen de EU en de zogenaamde ‘derdewetgeving’ ook nog ter sprake. Zware kost dus! De rest van de ochtend en begin van de middag staan in het

teken van ziektebeelden, onkruiden en Integrated Pest Management (IPM). Bij elk ziektebeeld mag iedereen die hiermee op zijn golfbaan te maken heeft de hand opsteken. Opvallend is dat bij de behandeling van dollar spot weinig Britse vingers omhoog gaan, terwijl wij in Nederland juist zo gebukt gaan onder dit ziektebeeld. Bij het STRI wilde men op de *trialgrounds* een test doen met dollar spot, maar dan moest dit ziektebeeld zich eerst wel voordoen. En daar hebben ze heel wat moeite voor moeten doen! Bij de behandeling van Fusarium komen enkele interessante weetjes naar voren. In Engeland beschikt men over de website Greencast (www.greencast.co.uk) Deze geeft advies over het juiste tijdstip om een bespuiting tegen Fusarium uit te voeren, gebaseerd op lokaal verzamelde meteorologische data. Voor dr. Ruth Mann was dit aanleiding om het volgende experiment uit te voeren:
Eén gedeelte van een plot werd behandeld met Heritage op advies van Greencast; een ander gedeelte werd behandeld op basis van intuïtie en visuele waarneming. U begrijpt vast wel waar

dit heen gaat! Op de plot behandeld volgens Greencast is er na verloop van tijd geen Fusarium meer actief, terwijl het andere gedeelte na enige tijd nog gebukt gaat onder dit ziektebeeld. Haar conclusie: "Bij het uitvoeren van bespuiting tegen Fusarium op basis van de eerste visuele waarnemingen bent je feitelijk al te laat. Timing is dus essentieel." Of wij ooit kunnen beschikken over een voor Nederland bestemde Greencast-website lijkt onwaarschijnlijk.

Oneigenlijk gebruik

Ook onderwerpen als illegaal spuiten en het oneigenlijke gebruik van gewasbeschermingsmiddelen kwamen aan de orde. Bij het laatste moet u onder meer denken aan het uitvoeren van meer bespuitingen per tijdvak dan dat de producent aangeeft en het experimenteren met hoeveelheden werkzame stof. Bij het laatste verwijst ik naar een eerder in dit vakblad gepubliceerd artikel, dat aanzet tot het experimenteren met Round-Up om straatgras in een bestaande grasmatten te bestrijden. Resistentie ligt hier op de loer; niet doen dus! Deze dag werd afgesloten door Stuart Ormondroyd. Hij nam ons mee naar de proefvelden waar ons diverse ziektebeelden liet zien. Ook ging hij in op Integrated Pest Management.

Certificaat

Na afloop van de cursus kregen we een certificaat uitgereikt als bewijs van deelname. Ik blijf in het bezit te zijn van twaalf CPD-punten! Dat staat voor Continuing Professional Development. Voor de meeste deelnemers is dit belangrijker dan voor mij. Het gaat hierbij om een initiatief van BIGGA waarbij je vijf jaar lang jaarlijks minimaal tien CPD-punten moet verzamelen om uiteindelijk het CPD-diploma van deze Engelse greenkeeperorganisatie te kunnen ontvangen. Deelname hieraan is kent overigens - nog - geen verplicht karakter. Ik heb in elk geval veel opgestoken in deze vier cursusedagen.

"Bij het uitvoeren van bespuiting tegen Fusarium op basis van de eerste visuele waarnemingen bent je feitelijk al te laat"

Ik bedank Stichting Pro Turf Care Fonds uit Zeist (www.proturfcare.nl) voor hun substantiële financiële bijdrage in de door mij gemaakte studiekosten. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe blij we als greenkeepend Nederland mogen zijn met dit initiatief. Maar helaas heb ik de indruk dat men in vrij beperkte mate een beroep doet op dit fonds. Wil je zo'n cursus volgen, realiseer je dan dat goede kennis van de Engelse taal en in het bijzonder de vakterminologie erg belangrijk is.
Frank Bielders

Frank Bielders, hoofdgreenkeeper van golfbaan 'Hoge Klei' te Leusden volgde bij het STRI in Bingley een vierdaagse topcursus met betrekking tot het golfbaanonderhoud. De presentaties van toonaangevende deskundigen op dit gebied werden ondersteund door de faciliteiten van het STRI.